

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/26/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013200903
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4013200903.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: N. T., bytom M., právne zastúpeného Frídrieh Pal'ko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti odporkyni: Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyne o úrazovej rente č. 6537-43/2013-BA zo dňa 19. apríla 2013, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 13. decembra 2013, č. k. 19Sp/35/2013-44, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sp/35/2013-44 zo dňa 13. decembra 2013 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č. 6537-43/2013-BA zo dňa 19. apríla 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 13. decembra 2013, č. k. 19Sp/35/2013-44 zrušil rozhodnutie odporkyne č. 6537-43/2013-BA zo dňa 19. apríla 2013 podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania. Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako súd vecne a miestne príslušný, podľa ustanovenia § 246 ods. 1 a § 246a ods. 2 OSP, ako aj podľa § 250l ods. 1 OSP a dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 2, písm. a) OSP).

V predmetnej právnej veci, ktorým bolo posúdenie právneho nároku navrhovateľa na úrazovú rentu na základe Hlásenia choroby z povolania zo dňa 5. mája 2011, mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že navrhovateľ v čase vystavenia tlačíva Hlásenie choroby z povolania dňa 5. mája 2011 pracoval u zamestnávateľa TANNACO SK s.r.o. Horný Hričov. Tento zamestnávateľ neskôr zmenil svoje obchodné meno na NARKS s.r.o. a sídlo na Mudroňova 41, Martin.

Ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku s poukazom na ustanovenie § 88 ods. 1 zákona

č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“), poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40 % percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely ods. 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Ako ďalej uviedol krajský súd medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že u zamestnávateľa v Slovenskej republike žiadateľ o úrazovú rentu pracoval necelé 2 mesiace a to od 1. júla 2010 do 20. augusta 2010. Medzi účastníkmi nebolo sporné ani to, že choroba z povolania bola u žiadateľa zistená dňa 11. novembra 2010 a choroba z povolania u poškodeného vznikla v príčinnej súvislosti s výkonom práce strojníka pásových dozérov, ako to vyplýva zo stanoviska Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Žiline zo dňa 19. apríla 2011.

Napriek právnomu názoru vyslovenému Krajským súdom v Nitre v rozsudku č. k. 19Sp/93/2012-27 zo dňa 5. októbra 2012, ktorým krajský súd poukázal okrem iného aj na procesné pochybenia správneho orgánu pri vydaní „prvého“ rozhodnutia zo dňa 22. júna 2012, správny orgán po novom prejednaní a posúdení právneho nároku navrhovateľa na úrazovú rentu rozhodol „druhýkrát“ po právnej stránke rovnako ako dňa 22. júna 2012. Za zodpovedného za chorobu z povolania považoval a považuje zamestnávateľa navrhovateľa v Českej republike tvrdiac, že žiadateľ nemá nárok na úrazovú rentu podľa legislatívy Slovenskej republiky. Riadiac sa právnym názorom súdu pred vydaním „druhého rozhodnutia“ správny orgán v súlade s § 188 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. nariadil vo veci ústne pojednávanie, na ktoré predvolal navrhovateľa a jeho právneho zástupcu. Na základe uvedeného postupu nebolo navrhovateľovi upreté právo na spravodlivý proces, mal možnosť sa oboznámiť s podkladmi na rozhodnutie a navrhnuť dôkazy. Tým, že odporkyňa nepredvolala na ústne pojednávanie navrhnutého svedka prednostu Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie v Bratislave, nedošlo podľa názoru súdu k procesnému pochybeniu ani k porušeniu čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. V danej veci je potrebné akceptovať skutočnosť, že boli vydané spolu 3 Hlásenia choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania. Úlohou správneho orgánu bolo tieto posúdiť po právnej stránke a na základe vykonaného dokazovania o žiadosti navrhovateľa na úrazovú rentu rozhodnúť.

Krajský súd v Nitre zhodne ako odporkyňa, mal na základe vykonaného dokazovania opakovane za preukázané, že Klinika pracovného lekárstva a toxikológie LFUK a UNB vydala dňa 5. mája 2011 Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania. V máji 2012 vydala nové Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania, ktorým zrušila Hlásenie zo dňa 5. mája 2011. V prvom hlásení zo dňa 5. mája 2011 označila organizáciu, kde choroba z povolania vznikla - TANNACO SK s.r.o. Horný Hričov. Tak ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania Klinika vydala v poradí aj tretie Hlásenie choroby z povolania dňa 6. júna 2012. Posudzujúc prvé a dve opravné Hlásenia choroby z povolania súd musel konštatovať, že Klinika žiadnym spôsobom nezdôvodnila zmenu zamestnávateľa, u ktorého choroba z povolania vznikla. Takéto bližšie zdôvodnenie absentoval aj správny orgán pri vydaní svojho rozhodnutia.

Posúdenie a určenie zamestnávateľa, u ktorého choroba z povolania vznikla pritom patrilo dňa 5. mája 2011 pri vystavení prvého Hlásenia choroby z povolania do kompetencie R. L. I. Q., U., Prednostu Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie LFUK a UNB Bratislava. Právne posúdenie tejto otázky ďalej patrilo do výlučnej právomoci a kompetencie správneho orgánu, ktorý o nároku navrhovateľa na úrazovú rentu rozhodoval.

Krajský súd v Nitre už vo svojom rozsudku č. k. 19Sp/93/2012-27 zo dňa 5. októbra 2012 poukázal okrem iného aj na ust. § 195 ods. 4 Zákonníka práce a uviedol, že žiadateľ o úrazovú rentu naposledy

pracoval u zamestnávateľa TANNACO SK s.r.o. Horný Hričov a tento zamestnávateľ zodpovedá za škodu vzniknutú zistenou chorobou z povolania. Za dátum zistenia je potrebné považovať ten dátum, kedy príslušná Klinika pracovného lekárstva a toxikológie určí v Hlásení choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou, kde choroba vznikla. Opravné Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou legislatíva Slovenskej republiky nepozná. V uvedenej súvislosti bolo potrebné poznamenať, že na základe stanoviska L. D. N., odborného lekára ušného, nosného a krčného z Kutnej Hory zo dňa 30. júla 2009, kde tento lekár konštatoval, že ťažká percepčná nedoslýchavosť obojstranne u navrhovateľa už bola dňa 30. júla 2009 a zároveň konštatoval, že straty už prekročili hranicu uznania chorôb z povolania o 29,1 %, zamestnávateľ so sídlom v Slovenskej republike uzatvoril s navrhovateľom novú pracovnú zmluvu. Odporkyňa sa pri vydaní rozhodnutia dňa 19. apríla 2013 neriadila právnym názorom súdu napriek tomu, že tento právny názor bol pre odporkyňu podľa § 250r OSP záväzný. Z uvedeného dôvodu odporkyňa vydala nezákonné rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa a navrhla, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sp/35/2013-44 zo dňa 13. decembra 2013 podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 13Sp/35/2013-44 zo dňa 13. decembra 2013 zmenil a rozhodnutie odporkyne zo dňa 19. apríla 2013 potvrdil.

Odporkyňa zdôraznila, že navrhovateľ v rámci uskutočneného ústneho pojednávania, ako ani v rámci podaného opravného prostriedku zo dňa 4. júna 2013 nepredložil žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci. Z dokladov, ktoré Sociálna poisťovňa zabezpečila v súlade so súdom nariadeným doplnením dokazovania jednoznačne vyplýva, že choroba z povolania bola navrhovateľovi zistená dňa 30. júla 2009 u zodpovedného zamestnávateľa spoločnosti TANNACO, a.s. so sídlom v Českej republike, kde navrhovateľ pracoval naposledy pred zistením choroby z povolania.

V tomto smere opätovne poukázala na ustanovenie § 195 ods. 4 zákona č. 31/2001 Z. z. Zákonník práce - za škodu spôsobenú zamestnancovi chorobou z povolania zodpovedá zamestnávateľ, u ktorého zamestnanec pracoval naposledy pred jej zistením v pracovnom pomere za podmienok, z ktorých vzniká choroba z povolania, ktorou bol postihnutý. Chorobami z povolania sú choroby uvedené v právnych predpisoch o sociálnom zabezpečení (zoznam chorôb z povolania), ak vznikli za podmienok v nich uvedených.

Ako ďalej uviedla odporkyňa vo svojom odvolaní z preukázaného skutkového a právneho stavu veci je zrejmé a nepochybné, že navrhovateľ naposledy pred zistením choroby z povolania t. j. pred 30. júlom 2009, vykonával činnosť (činnosť strojníka pásových dozérov), za podmienok, za ktorých porucha sluchu z hluku vzniká, u zamestnávateľa so sídlom na území Českej republiky. Tieto skutočnosti, preukázané stanoviskom Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Žiline, zo dňa 19. apríla 2011 a tlačivom „Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania“ zo dňa 6. júna 2012 v nadväznosti na písomné potvrdenie tohto tlačiva prednostom Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie listom zo dňa 10. januára 2013, neboli v priebehu tohto konania žiadnym spôsobom spochybnené, resp. vyvrátené.

Poukázala na to, že pre Sociálnu poisťovňu sú pre účely posudzovania nárokov na jednotlivé dávky úrazového poistenia závažné údaje uvedené na tlačive „Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania“, vystavenom v súlade s vyhláškou Ministerstva zdravotníctva SR č. 504/2006 Z. z. o spôsobe hlásenia, registrácie a evidencie choroby z povolania a ohrozenia chorobou z povolania. V zmysle tejto vyhlášky chorobu z povolania a ohrozenie chorobou z povolania písomne oznamuje na tlačive ambulancia klinického pracovného lekárstva a klinickej toxikológie, oddelenie klinického pracovného lekárstva a klinickej toxikológie alebo klinika pracovného lekárstva a klinickej toxikológie v Bratislave, Martine alebo Košiciach (tzv. špecializované pracovisko), ktorá chorobu z povolania a ohrozenie chorobou z povolania poškodenému priznala. Predmetné tlačivo „Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania“ musí byť po jeho vystavení následne potvrdené

Klinikou pracovného lekárstva a klinickej toxikológie v Bratislave, v Martine alebo v Košiciach. V prípade navrhovateľa sa jedná o vyššie uvedené tlačivo „Hlásenie choroby z povolania“, vystavené a potvrdené v súlade s citovanou vyhláškou č. 504/2006 Z. z..

Taktiež poukázala na skutočnosť, že Sociálna poisťovňa ako verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia nie je podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (R 1Sžso/13/2010, R 9So/17/2011) oprávnená svojvoľne posudzovať otázky spadajúce výlučne do právomoci inštitúcií, ktoré sú na ich riešenie a posúdenie kompetentné a určené priamo z príslušného zákona, či všeobecne záväzného právneho predpisu. Konkrétne bolo rozhodnutiami príslušných súdov poukázané na to, že klinika pracovného lekárstva a klinickej toxikológie je jediným zdravotníckym zariadením, ktoré je v zmysle § 1 vyhlášky č. 504/2006 Z. z. oprávnené priznať chorobu z povolania. Sociálne poisťovňa ústredie, z vyššie uvedených dôvodov naďalej zastáva názor, že na prípad navrhovateľa sa v oblasti sociálneho zabezpečenia vzťahuje výlučne legislatíva Českej republiky.

Klinika pracovného lekárstva a toxikológie v rámci posudzovania choroby z povolania u navrhovateľa nemala pri vystavení Hlásenia choroby z povolania zo dňa 5. mája 2011 k dispozícii všetky skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dátumu prvého zistenia choroby z povolania. Na tieto skutočnosti Klinikou pracovného lekárstva a toxikológie upozornil zamestnávateľ TANNACO SK, s.r.o., pričom tento sa o nich dozvedel až po uzatvorení pracovnej zmluvy s navrhovateľom. Klinika pracovného lekárstva a toxikológie ďalšie skutočnosti akceptovala, na znak čoho vystavila nové Hlásenie choroby z povolania zo dňa 6. júna 2012, ktoré následne potvrdil prednosta Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie listom zo dňa 10. januára 2013.

Odporkyňa taktiež konštatovala, že sa pri vydávaní napadnutého rozhodnutia zo dňa 19. apríla 2013 vysporiadala so všetkými námietkami Krajského súdu v Nitre, ako vyplývajú z jeho rozsudku zo dňa 5. októbra 2012.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení podanom k odvolaniu odporkyne, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Uviedol, že navrhovateľ si uplatnil nárok na úrazovú rentu podaním žiadosti o priznanie úrazovej renty podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z., ktorá bola doručená Sociálnej poisťovni, pobočka Žilina dňa 12. mája 2011, na základe Hlásenia choroby z povolania, vystaveného Klinikou pracovného lekárstva a toxikológie LFUK a UNB v Bratislave zo dňa 5. mája 2011, kde bol ako zamestnávateľ uvedený zamestnávateľ TANNACO SK, s.r.o., so sídlom Horný Hričov, Slovenská republika (od 10. januára 2012 nastala zmena obchodného mena na NARSK, s.r.o.).

Vydaním ďalšieho Hlásenia o vzniku choroby z povolania zo dňa 2. mája 2012 a 6. júna 2012 došlo k zmene zodpovedného zamestnávateľa. Klinika pracovného lekárstva a toxikológie túto zmenu žiadnym spôsobom nezodpovedala. Zdôraznil ďalej, že Klinika pracovného lekárstva a toxikológie nie je oprávnená svojvoľne a ľubovoľne meniť už vydané lekárske posudky resp. hlásenia choroby z povolania. Opravné Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou legislatíva SR nepozná.

Podľa názoru navrhovateľa je nepochopiteľné, prečo pre odporkyňu neboli záväzné údaje uvedené v Hlásení choroby z povolania zo dňa 2. mája 2011, na základe ktorého si navrhovateľ uplatnil žiadosť o priznanie úrazovej renty podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. a prečo vzala do úvahy nulitný akt Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie označený ako Hlásenie choroby z povolania zo dňa 6. júna 2012, keďže toto Hlásenie choroby z povolania v čase podania žiadosti (12. mája 2011) jednoducho neexistovalo a teda odporkyňa rozhodovala na základe dokladov, ktoré boli v priebehu konania upravované a menené.

Taktiež poukázal na to, že Krajský súd v Nitre vo svojom rozsudku č. k. 19Sp/93/2012-27 zo dňa 5. októbra 2012 poukázal na ustanovenie § 195 ods. 4 Zákonníka práce a uviedol, že navrhovateľ naposledy pracoval u zamestnávateľa TANNACO SK, s.r.o., Horný Hričov a tento zamestnávateľ

zodpovedá za škodu vzniknutú zistenou chorobou z povolania. Určenie zodpovedného subjektu je výlučne právnou otázkou a nie skutkovou. Klinika pracovného lekárstva a toxikológie nie je žiadnym zákonom či iným právnym predpisom oprávnená autoritatívne potvrdzovať, či vylučovať zodpovednosť niektorého zamestnávateľa za škodu na zdraví.

Odporkyňa sa pri vydávaní rozhodnutia neriadila právnym názorom súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné.

Predmetom súdneho konania prvostupňového ako i odvolacieho bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyne o nároku navrhovateľa na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z..

Podľa § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len „pokles pracovnej schopnosti“) a nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 veta prvá citovaného zákona pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

Podľa § 8 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona choroba z povolania podľa tohto zákona je choroba uznaná príslušným zdravotníckym zariadením, zaradená do zoznamu chorôb z povolania uvedeného v prílohe č. 1, ak vznikla za podmienok uvedených v tejto prílohe zamestnancovi zamestnávateľa podľa § 16 pri plnení pracovných úloh alebo služobných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh.

Ako bolo zistené z administratívneho spisu odporkyne, pobočka zistila, pre posúdenie predmetného nároku navrhovateľa na úrazovú rentu, právne významnú skutočnosť, a to, že zamestnávateľ TANNACO SK s.r.o. si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z úrazového poistenia v zmysle § 16 zákona č. 461/2003 Z. z. v nadväznosti na § 231 ods. 1 písm. h) zákona a nepredložil pobočke predpísané vyplnené tlačivo „Oznámenie poistnej udalosti“.

Na základe tejto skutočnosti pobočka listom č. 22941-2/2011-ZA zo dňa 17. mája 2011 vyzvala zamestnávateľa TANNACO SK s.r.o. na vyjadrenie sa ku svojej pracovnoprávnej zodpovednosti za vznik predmetnej choroby z povolania u navrhovateľa a na predloženie ďalších požadovaných dokladov. Listom zo dňa 20. mája 2011, doručeným pobočke dňa 3. júna 2011, zamestnávateľ TANNACO SK s.r.o. uviedol, že pracovný pomer s navrhovateľom trval v období od 1. júla 2010 do 20. augusta 2010, pričom za toto krátke obdobie nebolo možné, aby navrhovateľ získal ochorenie sluchu, ktoré mu bolo priznané ako choroba z povolania na tlačive „Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania“ zo dňa 5. mája 2011. Zamestnávateľ TANNACO SK s.r.o. svoje tvrdenia podporil:

1. stanoviskom Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Žiline zo dňa 19. apríla 2011, z ktorého vyplýva, že choroba z povolania u navrhovateľa vznikla v príčinnej súvislosti s výkonom práce strojníka pásových dozérov, avšak nie v súvislosti s prácou u posledného zamestnávateľa, t. j. TANNACO SK s.r.o.

2. lekárskeym stanoviskom otorinolaringológa L.. D. N., v ktorom tento konštatoval výskyt ťažkej obojstrannej perceptivej nedoslýchavosti navrhovateľa už dňa 30. júla 2009.

Dňa 24. júna 2011 zamestnávateľ TANNACO SK s.r.o. písomne požiadal prednostu Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie, R.. L.. I. Q., U.. o opravu zodpovedného subjektu za vznik choroby z povolania na tlačíve „Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania“, ktoré bolo vystavené Klinikou pracovného lekárstva a toxikológie dňa 5. mája 2011, pričom fotokópia tohto listu bola v ten istý deň doručená aj pobočke.

Následne Sociálna poisťovňa, ústredie, vydala dňa 30. augusta 2011 rozhodnutie č. 40846-3/2011-BA o prerušení konania podľa § 193 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z.. Konanie vo veci úrazovej renty bolo prerušené do úplného zistenia skutkového stavu veci, t. j. do dňa doručenia dokladu o určení nositeľa pracovnoprávnej zodpovednosti za chorobu z povolania u navrhovateľa, zistenej dňa 11. novembra 2010.

Na základe uvedeného pobočka listom zo dňa 4. októbra 2011 požiadala Kliniku pracovného lekárstva a toxikológie, aby sa v zmysle § 196 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. vyjadrila k námietkam, ktoré v konaní vzniesol zamestnávateľ TANNACO SK s.r.o.. Listom - urgenciou zo dňa 16. apríla 2012 pobočka opätovne vyzvala Kliniku pracovného lekárstva a toxikológie na vyjadrenie sa k predmetnej spornej veci. Sociálna poisťovňa, ústredie, žiadala Kliniku pracovného lekárstva a toxikológie výlučne o zaujatie stanoviska k veci súvisiacej s pracovnoprávnou zodpovednosťou zamestnávateľa TANNACO SK s.r.o..

Listom zo dňa 2. mája 2012 Klinika pracovného lekárstva a toxikológie oznámila pobočke, že u navrhovateľa došlo ku zmene dátumu prvého zistenia predmetnej choroby z povolania, a to na dátum 30. júl 2009. Z listiny „Potvrdenie o zamestnaní“, vydanéj dňa 30. júna 2010 spoločnosťou TANNACO, a.s., so sídlom Chotáňky 38, okres Nymburk, PSČ 290 01 - do 5. februára 2010 so sídlom Husova 24, Poděbrady, PSČ 290 01 (ďalej len „TANNACO, a.s.“), vyplýva skutočnosť, že pracovný pomer navrhovateľa ku dňu 30. júla 2009 trval u tohto zamestnávateľa so sídlom v Českej republike.

Na základe uvedeného pobočka v zmysle § 201 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. požiadala Sociálnu poisťovňu, ústredie, odbor úrazového poistenia, o súčinnosť pri zabezpečení súladu predmetného oznámenia Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie zo dňa 2. mája 2012 o vykonanej zmene dátumu prvého zistenia choroby z povolania navrhovateľa s ustanoveniami vyhlášky č. 504/2006 Z. z. o spôsobe hlásenia, registrácie a evidencie choroby z povolania a ohrozenia chorobou z povolania, t. j. o vydanie nového tlačíva „Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania“.

Dňa 2. mája 2012 bolo Klinikou pracovného lekárstva a toxikológie vydané opravné „Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania“, s vykonanou zmenou dátumu prvého zistenia choroby z povolania u navrhovateľa, a to zo dňa 11. novembra 2010 na deň 30. júla 2009, pričom týmto novým dokladom sa zároveň stornovalo pôvodné „Hlásenie choroby z povolania“ vystavené Klinikou pracovného lekárstva a toxikológie dňa 5. mája 2011. Táto skutočnosť je uvedená aj na samotnej listine, zo dňa 2. mája 2012, vystavenej Klinikou pracovného lekárstva a toxikológie, a to nasledovne: „Týmto sa ruší hlásenie Chzp, zo dňa 5. mája 2011“.

Nakoľko však predmetnou opravou zo dňa 2. mája 2012 došlo ku rozporu medzi dátumom prvého zistenia choroby z povolania u navrhovateľa a označením organizácie, kde táto choroba z povolania vznikla (ako je uvedené vyššie, pracovný pomer navrhovateľa ku dňu 30. júla 2009 trval u zamestnávateľa TANNACO, a.s. so sídlom v Českej republike), bolo nevyhnutné vykonať opravu zodpovedného subjektu (organizácie), kde choroba z povolania navrhovateľovi vznikla. Na základe tejto skutočnosti Klinika pracovného lekárstva a toxikológie vydala dňa 6. júna 2012 ďalšie tlačívo „Hlásenie choroby z povolania“ s formálnou opravou zodpovedného subjektu, kde choroba z povolania navrhovateľovi vznikla, zo zamestnávateľa TANNACO SK s.r.o. na TANNACO, s.r.o., Husova 24, Poděbrady, ČR (pri vystavovaní tohto tlačíva zrejme omylom došlo k zámene skratky obchodnej spoločnosti TANNACO z a.s. na s.r.o.).

Odvolací súd po preskúmaní navrhovateľom napadnutého rozsudku krajského súdu na základe podaného odvolania udáva, že v uvedenej právnej veci odporkyňa Sociálna poisťovňa, ústredie, ako vecne príslušná organizačná zložka, správne vydala rozhodnutie č. 7520-13/2012-BA zo dňa 22. júna 2012, ktorým navrhovateľovi nepriznala nárok na úrazovú rentu, nakoľko zodpovedný zamestnávateľ navrhovateľa má sídlo v Českej republike, a preto sa v oblasti sociálneho zabezpečenia na neho vzťahuje výlučne legislatíva Českej republiky. Z predložených dokladov ako i dokladov, ktoré získala odporkyňa

jednoznačne vyplýva, že choroba z povolania bola navrhovateľovi zistená dňa 30. júla 2009 u zodpovedného zamestnávateľa spoločnosti TANNACO, a.s. so sídlom v Českej republike, kde navrhovateľ pracoval naposledy pred zistením choroby z povolania. Navrhovateľ naposledy vykonával činnosť (činnosť strojnika pásových dozérov), za podmienok, za ktorých porucha sluchu z hluku vzniká u zamestnávateľa so sídlom na území Českej republiky. Tieto skutočnosti boli jednoznačne potvrdené stanoviskom Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Žiline, zo dňa 19. apríla 2011 a tlačivom „Hlásenie choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania“ zo dňa 6. júna 2012 v nadväznosti na písomné potvrdenie tohto tlačiva prednostom Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie zo dňa 10. januára 2013. Z vykonaných dôkazov a zistených skutočností nesporne vyplynulo, že navrhovateľ v období od 1. októbra 2003 do 30. júna 2010 vykonával svoju prácu na území Českej republiky. Z uvedeného dôvodu, v nadväznosti na výklad príslušných koordinačných nariadení sa na navrhovateľa v súvislosti s odškodňovaním jeho choroby z povolania v rámci systému sociálneho zabezpečenia vzťahuje výlučne legislatíva Českej republiky.

Podľa § 195 ods. 4 zákona č. 311/2001 Z. z. - Zákonník práce, za škodu spôsobenú zamestnancovi chorobou z povolania zodpovedá zamestnávateľ, u ktorého zamestnanec pracoval naposledy pred jej zistením v pracovnom pomere za podmienok, z ktorých vzniká choroba z povolania, ktorou je postihnutý. Chorobami z povolania sú choroby uvedené v právnych predpisoch o sociálnom zabezpečení (zoznam chorôb z povolania), ak vznikli za podmienok v nich uvedených.

Podľa názoru odvolacieho súdu odporkyňa vo veci vydala zákonné rozhodnutie, ktoré nebolo v priebehu konania pred správny orgánom žiadnym právne relevantným spôsobom spochybnené, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 220 OSP zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne potvrdil ako zákonné.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Odporkyňa nemá nárok na ich náhradu zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.